

Directiva nr. 347 din 16/06/1988

Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 158 din 25/06/1988

Intrare în vigoare: 25/06/1988

de modificare a anexei II la Directiva 86/280/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuarea anumitor substanțe periculoase cuprinse în Lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE (88/347/CEE)

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 16 iunie 1988

de modificare a anexei II la Directiva 86/280/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuarea anumitor substanțe periculoase cuprinse în Lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE (88/347/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 130s,
având în vedere Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității¹, în special art. 6 și 12,
având în vedere Directiva Consiliului 86/280/CEE din 12 iunie 1986 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuarea anumitor substanțe periculoase cuprinse în Lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE²,
având în vedere propunerea Comisiei³,
având în vedere avizul Parlamentului European⁴,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁵,
întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, art. 3 din Directiva 76/464/CEE prevede un sistem de autorizare prealabilă prin care se stabilesc standardele de emisie pentru evacuarea substanțelor cuprinse în Lista I din anexa la prezenta directivă; întrucât art. 6 din directiva menționată anterior prevede că trebuie stabilite valorile limită pentru astfel de standarde de emisie, precum și obiectivele de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuarea acestor substanțe; întrucât statele membre au obligația de a aplica valorile limită, cu excepția cazurilor în care aplică obiectivele de calitate;
întrucât Directiva 86/280/CEE trebuie modificată și completată pe baza propunerilor înaintate de Comisie, în conformitate cu progresul cunoștințelor științifice referitoare în special la toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor respective în organisme vii și în sedimente, sau în cazul unui progres al celor mai bune mijloace tehnice disponibile; întrucât este necesar, în acest scop, să se completeze respectiva directivă în privința măsurilor asupra altor substanțe periculoase și să se aducă modificări conținutului anexei II;
întrucât, pe baza criteriilor stabilite în Directiva 76/464/CEE, aldrinul, dieldrinul, endrinul, izodrinul, hexaclorbenzenul, hexaclorbutadiena și cloroformul trebuie să intre sub incidența prevederilor Directivei 86/280/CEE,
ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO L 129, 18.05.1976, p. 23.

² JO L 181, 04.07.1986, p. 16.

³ JO C 146, 12.06.1979, p. 5, JO C 309, 03.12.1986, p. 3, JO C 314, 26.11.1987, p. 5 și JO C 70, 18.03.1985, p. 15.

⁴ JO C 122, 09.05.1988 și JO C 120, 20.05.1986, p. 164.

⁵ JO C 232, 31.08.1987, p. 2, JO C 356, 31.12.1987, p. 69 și JO C 188, 29.07.1985, p. 19.

Articolul 1

Anexa II la Directiva Consiliului 86/280/CEE se modifică după cum urmează:

1. Se adaugă următoarele sub titlu:

"4. Pentru aldrin, dieldrin, endrin și izodrin

5. Pentru hexaclorbenzen

6. Pentru hexaclorbutadienă

7. Pentru cloroform".

2. Se adaugă următoarele puncte:

IV. Dispoziții speciale pentru:

- aldrin (nr. 1)¹ Nr. CAS 309-00-2

- dieldrin (nr. 71)² Nr. CAS 60-57-1

- endrin (nr. 77)³ Nr. CAS 72-20-8

- izodrin (nr. 130)⁴ Nr. CAS 465-73-6

¹ Aldrinul este compusul chimic C₁₂H₈Cl₆

1, 2, 3, 4, 10, 10-hexaclor-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-hexahidro-1, 4-endo-5, 8-exo-dimetanonaftalină.

² Dieldrinul este compusul chimic C₁₂H₈Cl₆O
1, 2, 3, 4, 10, 10-hexaclor-6, 7-epoxi-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-octahidro-1, 4-endo-5, 8-exodimetanonaftalină.

³ Endrinul este compusul chimic C₁₂H₈Cl₆O
1, 2, 3, 4, 10, 10-hexaclor-6, 7-epoxi-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-octahidro-1, 4-endo-5, 8-endodimetanonaftalină.

⁴ Izodrinul este compusul chimic C₁₂H₈Cl₆
1, 2, 3, 4, 10, 10-hexaclor-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-hexahidro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimetanonaftalină.

Rubrica A (1, 71, 77, 130): Valori limită pentru standardele de emisie¹

Tipul instalației industriale ²	Tipul valorii medii	Valoare limită exprimată ca		De respectat începând cu
		Greutate	Concentrație în efluent m ³ /l de apă evacuată ³	
1. Producerea de aldrin și/sau dieldrin și/sau endrin, inclusiv producerea acestor substanțe în același loc	lunar	3 g pe tona de capacitate totală de producție (g/tonă)	2	01.01.1989
	zilnic	1,5 g pe tona de capacitate totală de producție (g/tonă) ⁴	10 ⁴	01.01.1989

¹ Valorile limită indicate la această rubrică se aplică evacuărilor totale de aldrin, dieldrin și endrin. Dacă efluentul care rezultă din procesul de producție a aldrinului, dieldrinului și/sau endrinului (inclusiv producerea acestor substanțe) conține și izodrin, valorile limită stabilite mai sus se aplică evacuărilor totale de aldrin, dieldrin, endrin și izodrin.

² Printre instalațiile industriale menționate la rubrica A pct. 3 din anexa I, se insistă în mod special asupra instalațiilor producătoare de aldrin și/sau dieldrin și/sau endrin în afara locului de producție.

³ Aceste cifre sunt valabile pentru întreaga cantitate de apă care trece prin instalație.

⁴ Dacă este posibil, valorile zilnice nu trebuie să depășească dublul valorilor lunare.

Rubrica B (1, 71, 77, 130): Obiective de calitate

Mediu	Substanță	Obiective de calitate ng/l de respectat începând cu	
		01.01.1989	01.01.1994
Ape continentale	Aldrin	30 pentru cele patru substanțe în total, cu valoarea maximă	10
Ape de estuar	Dieldrin		10
Ape maritime teritoriale, altele decât apele de estuar	Endrin	5 pentru endrin	5
Ape teritoriale	Izodrin		5

Stagnare: Concentrația (concentrațiile) de aldrin și/sau dieldrin și/sau endrin și/sau izodrin din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

Rubrica C (1, 71, 77, 130): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței aldrinului, dieldrinului, endrinului și/sau a izodrinului în efluenți și în mediul acvatic este gazcromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent corespunzător. Limita de detecție¹ pentru fiecare substanță este de 2,5 ng/l pentru mediul acvatic și 400 ng/l pentru efluenți, în funcție de numărul de substanțe parazite din probă.

¹ "Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei anumite metode de lucru, și care poate fi diferită de zero.

2. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței aldrinului, dieldrinului și/sau endrinului și/sau a izodrinului în sedimente și în organisme este gazcromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probelor. Limita de determinare este de 1 miu g/kg materie uscată pentru fiecare substanță în parte.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ la o concentrație care este de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție.

V. Dispoziții speciale pentru hexaclorbenzen (HCB) (nr. 83)
CAS-118-74-1

Rubrica A (83): Valori limită pentru standardele de emisie

Stagnare: Nu trebuie să se înregistreze nici o creștere semnificativă în timp a poluării care rezultă din evacuarea de HCB și care afectează concentrațiile din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești.

Tipul instalației industriale ^{1 2 3}	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu
		greutate	concentrație	
1. Producerea și prelucrarea HCB	lunar	10 g HCB/tona de capacitate de producție de HCB	1 mg/l de HCB	01.01.1990
	zilnic	20 g HCB/tona de capacitate de producție de HCB	2 mg/l de HCB	
2. Producerea de percloretile (PER) și de tetraclorură de carbon (CCl ₄) prin perclorurare	lunar	1,5 g HCB/tona de capacitate totală de producție de PER + CCl ₄	1,5 mg/l de HCB	01.01.1990
	zilnic	3 g HCB/tona de capacitate totală de producție de PER + CCl ₄	3 mg/l de HCB	
3. Producerea de tricloretilen și/sau de percloretile prin orice alt proces ⁴	lunar	-	-	-
	zilnic	-	-	-

¹ Dacă evacuările nu depășesc 1 kg pe an, se poate introduce o procedură simplificată de monitorizare.

² Printre instalațiile industriale menționate în anexa I rubrica A pct. 3, se insistă în special asupra instalațiilor industriale care produc quitozen și tecnazen, a instalațiilor industriale care produc clor prin electroliza cloralcanilor cu electrozi de grafit, a instalațiilor industriale de prelucrare a cauciucului, a instalațiilor pentru produse pirotehnice și a celor care produc clorură de vinil.

³ Pe baza experienței dobândite prin punerea în aplicare a prezentei directive și având în vedere faptul că, datorită utilizării celor mai bune mijloace tehnice disponibile, este posibil ca în anumite cazuri să se aplice valori mult mai stricte decât cele indicate mai sus, Consiliul adoptă, la propunerea Comisiei, valori limită mai stricte, până la 1 ianuarie 1995.

⁴ În prezent, nu se pot adopta valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă astfel de valori limită într-o etapă ulterioară, hotărând la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre aplică standardele naționale de emisie conform anexei I, rubrica A pct. 3.

Rubrica B (83): Obiective de calitate¹

¹ Comisia analizează posibilitatea de a stabili obiective de calitate mai stricte, ținând cont de concentrațiile măsurate de HCB din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești și înaintează un raport Consiliului, până la 1 ianuarie 1995, pentru ca acesta să ia o decizie cu privire la modificarea directivei.

Stagnare: Concentrația de HCB în sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească semnificativ în timp.

Mediu	Obiectiv de calitate	Unitate de măsură	De respectat începând cu
Ape continentale Ape de estuar Ape maritime teritoriale, altele decât apele de estuar Ape teritoriale	0,03	miu g/l	01.01.1990

Rubrica C (83): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței HCB în efluenți și în apă este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

Limita de detecție¹ pentru HCB este cuprinsă între 1 și 10 ng/l pentru ape și 0,5-1 miu g/l pentru efluenți, în funcție de numărul de substanțe străine din probă.

2. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței HCB în sedimente și în organisme este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probei. Limita de determinare¹ este cuprinsă între 1 și 10 miu g/kg materie uscată.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ la o concentrație care este de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție¹.

¹ "Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei anumite metode de lucru, și care poate fi diferită de zero.

VI. Dispoziții speciale pentru hexaclorbutadienă (HCBD) (nr. 84)

CAS-87-68-3

Rubrica A (84): Valori limită pentru standardele de emisie

Stagnare: Nu trebuie să se înregistreze nici o creștere semnificativă în timp a poluării care rezultă din evacuarea de HCBD și care afectează concentrațiile din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești.

Tipul instalației industriale ^{1 2 3}	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu
		greutate	concentrație	
1. Producerea de percloretile (PER) și de tetraclorură de carbon (CCl ₄) prin perclorurare	lunar	1,5 g HCBD/tona de capacitate totală de producție de PER + CCl ₄	1,5 mg/l de HCBD	01.01.1990
	zilnic	3 g HCBD/tona de capacitate totală de producție de PER + CCl ₄	3 mg/l de HCBD	
3. Producerea de tricloretilen și/sau de percloretile prin orice alt proces ⁴	lunar	-	-	-
	zilnic	-	-	-

¹ Dacă evacuările nu depășesc 1 kg pe an, se poate introduce o procedură simplificată de monitorizare.

² Printre instalațiile industriale menționate în anexa I rubrica A pct. 3, se insistă în special asupra instalațiilor industriale care utilizează HCBD în scopuri tehnice.

³ Pe baza experienței dobândite prin punerea în aplicare a prezentei directive și având în vedere faptul că, datorită utilizării celor mai bune mijloace tehnice disponibile, este posibil ca în anumite cazuri să se aplice valori mult mai stricte decât cele indicate mai sus, această decizie trebuie luată până la 1 ianuarie 1995.

⁴ În prezent nu este posibil să se adopte valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă astfel de valori limită într-o etapă ulterioară, hotărând la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre aplică standardele naționale de emisie conform anexei I rubrica A pct. 3.

Rubrica B (84): Obiective de calitate¹

Stagnare: Concentrația de HCBD în sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească semnificativ în timp.

¹ Comisia analizează posibilitatea de a stabili obiective de calitate mai stricte, ținând cont de concentrațiile măsurate de HCBD din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești și înaintează un raport Consiliului, până la 1 ianuarie 1995, pentru ca acesta să ia o decizie cu privire la modificarea directivei.

Mediu	Obiectiv de calitate	Unitate de măsură	De respectat începând cu
Ape continentale Estuar Ape maritime teritoriale, altele decât estuarul Ape teritoriale	} 0,1	miu g/l	01.01.1990

Rubrica C (84): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței HCBD în efluenți și în apă este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

Limita de detecție¹ pentru HCBD este cuprinsă între 1 și 10 ng/l pentru ape și 0,5-1 miu g/l pentru efluenți, în funcție de numărul de substanțe străine din probă.

2. Metoda de referință care trebuie folosită pentru determinarea prezenței HCBD în sedimente și în organisme este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după pregătirea adecvată a probei. Limita de detecție (1) este cuprinsă între 1 și 10 miu g/kg materie uscată.

3. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ pentru o concentrație care este de două ori mai mare decât valoarea limitei de detecție¹.

¹ "Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă pe baza unei anumite metode de lucru și care poate fi diferită de zero.

VII. Dispoziții speciale pentru cloroform (CHCl₃) (nr. 23)¹
CAS-67-66-3

Rubrica A (23): Valori limită pentru standardele de emisie

Tipul instalației industriale ^{2 3}	Valori limită (medii lunare) exprimate ca ^{4 5}		De respectat începând cu
	greutate	concentrație	
1. Producerea de clorometan din metanol sau din combinație de metanol și metan ⁶	10 g CHCl ₃ /tona de capacitate totală de producție de clorometan	1 mg/l	01.01.1990
2. Producerea de clorometan prin clorurarea metanului	7,5 g CHCl ₃ /tona de capacitate totală de producție de clorometan	1 mg/l	01.01.1990
3. Producerea de clorofluorocarbon (CFC) ⁷	-	-	-

¹ În cazul cloroformului, art. 3 din Directiva 76/464/CEE se aplică evacuărilor din procese industriale care pot în sine să contribuie în mod semnificativ la nivelul de cloroform din efluentul apos; în special, acest articol se aplică instalațiilor menționate la rubrica A a prezentei anexe. Art. 5 din prezenta directivă se aplică dacă se identifică alte surse decât cele enumerate în prezenta anexă.

² Printre instalațiile industriale menționate la rubrica A pct. 3 din anexa I, se insistă în special, în cazul cloroformului, asupra instalațiilor care produc clorură de vinil monomer utilizând piroliza diclorețanului, a celor care produc pastă de hârtie decolorată și a altor instalații care utilizează CHCl₃ ca solvent și asupra instalațiilor în care se clorurează apele de răcire și alți

efluenți. Consiliul adoptă valorile limită pentru aceste sectoare într-o etapă ulterioară, luând o decizie la propunerea Comisiei.

³ Dacă evacuările nu depășesc 30 kg pe an, se poate introduce o procedură simplificată.

⁴ Valorile limită medii zilnice sunt de două ori mai mari decât valorile medii lunare.

⁵ Având în vedere volatilitatea cloroformului și pentru a se asigura respectarea dispozițiilor art. 3 alin. (6), dacă se recurge la un proces care implică agitarea unui efluent care conține cloroform în spațiu deschis, statele membre solicită respectarea valorilor limită în amonte de instalația respectivă; statele membre se asigură că se iau în considerare toate apele care ar putea fi poluate.

⁶ Adică prin hidroclorurarea metanolului, apoi prin clorurarea clorurii de metil.

⁷ În prezent nu se pot adopta valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă astfel de valori limită într-o etapă ulterioară, hotărând la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre aplică standardele naționale de emisie conform anexei I rubrica A pct. 3.

Rubrica B (23): Obiective de calitate¹

¹ Fără a se aduce atingere art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE, dacă nu apare nici o problemă în respectarea și menținerea permanentă a obiectivelor de calitate stabilite mai sus, poate fi introdusă o procedură simplificată de monitorizare.

Mediu	Obiectiv de calitate	Unitate de măsură	De respectat începând cu
Ape continentale Ape de estuar Ape maritime teritoriale, altele decât apele de estuar Ape teritoriale	12	miu g/l	01.01.1990

Rubrica C (23): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință pentru măsurare care trebuie utilizată pentru a determina prezența cloroformului în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia.

Trebuie să se utilizeze un detector sensibil dacă nivelurile concentrației se situează sub 0,5 mg/l, iar în acest caz limita de detecție¹ este 0,1 miu g/l. Pentru niveluri ale concentrației mai mari de 0,5 mg/l, se acceptă o limită de detecție de 0,1 mg/l.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ la o concentrație de două ori mai mare decât valoarea limitei de determinare¹.

¹ "Limita de detecție" xg a unei substanțe date este cea mai mică cantitate care poate fi determinată cantitativ într-o probă, pe baza unei anumite metode de lucru, și care poate fi diferită de zero.

Articolul 2

Statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu prezenta directivă, până la 1 ianuarie 1989, în privința aldrinului, dieldrinului, endrinului și izodrinului, și până la 1 ianuarie 1990 pentru celelalte substanțe. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.
Adoptată la Luxemburg, 16 iunie 1988.

Pentru Consiliu
Președintele
K. TOPFER